

A Szegedi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Szegeden, 2016. március 17. napján tartott fellebbezési nyilvános ülés alapján meghozta a következő

Í T É L E T E T :

A kábítószer birtoklásának büntette miatt vádlott ellen indított büntetőügyben a **Szegedi Törvényszék** 2015. július 6. napján kihirdetett **4.B.429/2015/16.** számú ítéletét

m e g v á l t o z t a t j a :

A szabadságvesztést **7 (hét) évre enyhíti**, amelynek a végrehajtási fokozatát **börtönben határozza meg.**

A vagyoneklobzást további **101.967.- (százegyezer-kilencszázhatvanhét) forint**ra is elrendeli.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet **helybenhagyja** azzal, hogy a Magyar Államkincstárnál Bü.91.638 letéti számon kezelt 69,60 EURO-val kapcsolatban a bankjegyre történő utalást mellőzi.

Az elkobozni rendelt kábítószer vegyész szakértői száma: **29200-801-22113/2014.**

A vádlott által a 2015. július 7. napjától 2016. március 17. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe **beszámítja.**

A másodfokú eljárás során felmerült **108.068.- (száznolcezer-hatvannyolc) forint** büntügyi költséget az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S :

Az elsőfokú bíróság a vádlottat bűnösnek mondta ki kábítószer birtoklása büntetében [Btk. 178. § (1) bekezdés 5. fordulat, (2) bekezdés c) pont]. Ezért őt 8 év szabadságvesztésre és 8 év Magyarország területéről kiutasításra ítélte azzal, hogy a szabadságvesztést fegyházban rendelte végrehajtani, és megállapította, hogy a vádlott a kiszabott szabadságvesztésből legkorábban a szabadságvesztés kétharmad részének a kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. Rendelkezett a vádlott által előzetes fogvatartásban töltött idő szabadságvesztésbe történő beszámításáról. Az eljárás során lefoglalt heroin tartalmú port elkobozta. A vádlottól lefoglalt és a Magyar Államkincstárnál Bü.91.638 letéti számon kezelt 69,60 EUR bankjegy, valamint a Szegedi Törvényszék Gazdasági Hivatalánál BIL00097/2015/1. számon kezelt 31.960.-Ft vonatkozásában vagyoneklobzást rendelt el. Rendelkezett továbbá a büntügyi költség viseléséről is.

A törvényszék ítéletével szemben a vádlott és védője jelentettek be fellebbezést, egyezően elsődlegesen felmentés, másodlagosan enyhítés érdekében.

A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség a Bf.244/2015/7-II. számú átiratában a vádlott és védője által bejelentett fellebbezéseket nem tartotta alaposnak. A tényállás helyesbítésére és kiegészítésére, a bűnösségi körülményekre, valamint a vagyonelkobzásra tett észrevételei mellett az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a vagyonelkobzás 500 euróra való elrendelését, egyebekben a helybenhagyását indítványozta.

A fellebbezési nyilvános ülésen a védő akként módosította a fellebbezését, hogy a felmentés iránt bejelentett fellebbezést visszavonva azt kizárólag - az enyhítő körülmények túlsúlyára figyelemmel - a kiszabott büntetés enyhítése érdekében tartotta fenn.

A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség képviselője a fellebbezési nyilvános ülésen az átiratában foglaltakat azzal egészítette ki, hogy indítványozta az elsőfokú ítélet jogi indokolásának kiegészítését a tekintetben, hogy a vádlottnak legalább az eshetőleges szándéka terjedt ki arra, hogy a ruházata alatt kábítószer hoz be Magyarország területére.

A másodfokú bíróság a fellebbezési eljárásban a Be. 348. § (1) bekezdése szerint eljárva a törvényszék ítéletét az azt megelőző bírósági eljárással együtt felülbírált. Ennek során azt állapította meg, hogy az elsőfokú bíróság az eljárása során olyan eljárási szabálysértést nem vétett, amely az ítélet érdemi felülbírálatának akadályát képezné.

Az ügy érdemét nem érintő szabálysértés ugyanakkor, hogy a tárgyalásról elmulasztotta értesíteni a (ország megjelölése) Nagykövetsége Konzuli Osztályát.

A Be. 238. § (2) bekezdése szerint ugyanis a külföldi állampolgár vádlott ellen indult eljárás során ugyanis lehetővé kell tenni, hogy a tárgyaláson a külföldi állampolgár államának konzuli tisztviselője jelen lehessen.

A fenti eljárási szabálysértés azonban az ügy érdemére kihatással nem volt, az másodfokú eljárásban az ítéletábra értesítette is a konzulátust, ezért az ítéletábra pusztán megállapította az eljárási szabálysértést.

A törvényszék a tényállás felderítési feladatának teljes mértékben eleget tett, a vád tárgyát képező releváns tényekre a bizonyítást a lehetséges és szükséges körben és mélységben felvette. A beszerzett bizonyítékokat egyenként és összességükben is mérlegelési körébe vonta. Ezzel összefüggésben indokolási kötelezettségének eleget téve logikusan, és az iratoknak mindenben megfeleltethető módon magyarázatát adta annak, hogy a tényállását miért a vádlott bűnösségét tagadó vallomásával szemben, az tényállást alátámasztó egyéb bizonyítékokra, így a vegyészszakértői vélemény, a feljelentés, a szemlejegyzőkönyv, illetve a felolvasással a tárgyalás anyagává tett (tanú neve) tanú vallomására alapozta.

A tényállás megállapítása, a bizonyítékok értékelése az elsőfokú bíróság feladata. Ezt önállóan teszi meg a vád keretei között, és az ítéleti tényállásban csakis a kétséget kizáróan bizonyított tényeket lehet megállapítani. Az elsőfokú bíróság az általa beszerzett bizonyítékokat szabadon értékelhette, és a bizonyítás eredményeként a tényállást az így kialakult meggyőződése szerint állapíthatta meg [Be. 78. § (3) bekezdése]. Ennek mindössze az képezte a korlátját, hogy iratszerűen és logikusan eleget kellett tennie az indokolási kötelezettségének.

Az elsőfokú bíróság bizonyíték értékelő és mérlegelő tevékenysége megfelel az iratok tartalmának és okfejtése is logikus volt. Megalapozott tényállás esetén pedig a másodfokú eljárásban a bizonyítékok eltérő értékelésére nem kerülhet sor, így a tényállást támadó és a bizonyítékok újra mérlegelésére irányuló, felmentést célzó vádlotti fellebbezés eredményre nem vezethetett.

Az ítélet tábla a Be. 352. § (1) bekezdés a) pontjára figyelemmel az iratok tartalma alapján az elsőfokú ítélet tényállását csupán az alábbiak szerint egészítette ki, illetőleg helyesbítette:

A vádlott felesége nem dolgozik, jövedelme nem ismert (elsőfokú 16. számú jegyzőkönyv 3. oldal).

A vádlott által birtokolt és Magyarország területére behozott barna színű por heroin-bázis mennyisége legalább **445 gramm**.

A törvényszék azt állapította meg, hogy a Magyarország területére behozott barna színű por heroin-bázis mennyisége 473 +/- 28 gramm. Ezt a bizonytalanságot a másodfokú bíróság úgy küszöbölte ki, hogy a Be. 4. § (2) bekezdése alapján eljárva a kétséget nem a vádlott terhére értékelve, legalább 445 grammban határozta meg az ország területére behozott por heroin-bázis mennyiségét. Ezzel összefüggésben az elsőfokú ítélet 5. oldal 4. bekezdésében írt jogi indokolást is helyesbítette azzal, hogy a heroin-bázis mennyisége meghaladta a különösen jelentős mennyiség alsó határát, annak 370%-a, azaz mintegy 3,7-szerese.

A fenti kiegészítéssel és helyesbítéssel a törvényszék által megállapított tényállást az ítélet tábla a felülbírálat alapjául elfogadta.

Az elsőfokú bíróság a megalapozott tényállásból okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére és az általa elkövetett cselekményt a törvénynek megfelelően minősítette.

Az ítélet tábla az elsőfokú ítélet jogi indokolását (5. oldal 2. és 3. bekezdés) kiegészítette, illetve helyesbítette. Az elsőfokú bíróság ugyanis arra tett megállapítást, hogy a vádlott tisztában volt azzal, hogy az ismeretlen férfi megbízásából (ország)-ba szállítandó és ruházatába elrejtett por kábítószer, méghozzá heroin tartalmú. Ezen konkrét tudattartalomra abból következtetett, hogy a vádlott tudta, hogy valamilyen értékes csomagot kell az országba behoznia, amely feladat elvégzéséért nagyobb összeget kapott, s az átlátszó fóliában lévő port tartalmazó csomagokat a testére erősítve hozta be Magyarország területére. Ezen körülményekből azonban az elsőfokú bíróság tévesen következtetett arra, hogy a vádlott arról bírt tudomással, hogy a csomagok konkrétan heroint tartalmaznak, hiszen az nem következik. Ezen, a kábítószer fajtájára is kiterjedő konkrét aktuális tudattartalom meg nem állapíthatóságának azonban nincs jelentősége a büntetőjogi felelősség megállapíthatóságát illetően.

Az adott bűncselekmény elkövetője tudatának ugyanis arra kell kiterjednie, hogy az elkövetés tárgyát képező anyag kábítószer, **vagy akár az is lehet**. Nem kell azonban tisztában lennie a kábítószer konkrét fajtájával, összetételével, minőségével, hanem elegendő, hogy arra kiterjed a legalább eshetőleges szándéka, hogy az **akár bármilyen fajtájú és mennyiségű kábítószer is lehet**. A vádlottnak a csomagolásból, a behozott anyag állagából következtetnie kellett arra, hogy az általa behozott anyag akár kábítószer, s ezen belül akár heroin is lehet. Ebbe pedig belenyugodva cselekedett, és ezen belenyugvása elegendő a bűnösség megállapításához.

Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy a heroin a Btk. 459. § (1) bekezdés 18. a) pontja értelmében az 1965. évi - helyesen - **4.** törvényerejű rendelettel kihirdetett Egységes kábítószer egyezmény mellékletének I. jegyzékében foglaltak alapján minősül kábítószernek. Ezzel egyidejűleg szükségtelen utalni a 66/2012. (IV.2.) Korm. rendelet mellékletére, hiszen annak szabályozása irreleváns a Btk. értelmező rendelkezésére tekintettel, s ezért azt az ítélet tábla a jogi indokolásból mellőzte.

A büntetés kiszabásának felülbírálatára során a másodfokú bíróság megállapította, hogy a bűnösségi körülményeket a törvényszék túlnyomórészt helyesen sorolta fel.

Az enyhítést célzó fellebbezéseket az ítélet tábla osztotta azzal együtt, hogy egyetértett a Szegedi Fellebbviteli Főügyészség azon álláspontjával, hogy az a körülmény, hogy a vádlott olyan külföldi állampolgár, aki a magyar nyelvet nem ismeri, ezért a büntetés kiállása fokozott terhet jelent számára, az enyhítő, de nem nyomatékosan enyhítő körülmény.

Ugyanakkor a kialakult ítélkezési gyakorlatnak megfelelően nem súlyosít azon körülmény, hogy a behozott kábítószer a különösen jelentős mennyiség alsó határának több mint 3-szorosa, de nem éri el az alsó határ négyszeres mennyiségét. Erre figyelemmel az ítélet tábla súlyosító körülményt az elsőfokú bíróság álláspontjával egyezően nem talált, ugyanakkor több enyhítő körülmény is fennállt, ezért osztotta az elsőfokú bíróság azon álláspontját, hogy a vádlott javára indokolt eltérni az 5-15 évig terjedő büntetési tétel irányadó középértékétől, azaz 10 év szabadságvesztéstől. Az enyhítő körülmények számára, jellegére tekintettel az elsőfokú bíróság által alkalmazott eltéréshez képest nagyobb eltérést tartott indokoltnak, így 7 évi szabadságvesztésre enyhítette a szabadságvesztést.

Az enyhítő körülmények számára, súlyára és arra figyelemmel, hogy súlyosító körülményt nem talált, az ítélet tábla a vádlottal szemben a Btk. 37. § (3) bekezdés ad) pontja alapján alkalmazandó fegyház végrehajtási fokozatnál a Btk. 35. § (2) bekezdése alapján eggyel enyhébb, börtön végrehajtási fokozatot határozott meg [Btk. 37. § (2) bekezdés a) pont].

Az elsőfokú bíróság a törvénynek megfelelően alkalmazott a külföldi állampolgárságú vádlottal szemben Magyarország területéről kiutasítást.

Az elsőfokú bíróság helyesen alkalmazott vagyoneklóbzást is a Btk. 74. § (1) bekezdés e) pontja alapján, ugyanakkor tévedett, amikor azt a lefoglalt 69,60 euró, valamint 31.960.-Ft vonatkozásában rendelte el. Értékeletlenül maradt ugyanis az irányadó tényállásnak az a megállapítása, amely szerint a kábítószer szállításáért és költségeinek fedezésére a vádlott az ismeretlen személytől összesen 500 eurót kapott.

A kábítószerrel visszaélés bűncselekményének elkövetőjével szemben történő vagyoneklóbzásról szóló 1/2008. BJE határozat VI. részében kifejtettek szerint a vagyoneklóbzás alkalmazása során közömbös az a körülmény, hogy a vádlottnak a cselekmény elkövetése során esetleges kiadásai voltak, mivel a kiadások, ráfordítások figyelembe vétele azok jogszerűségének elismerését jelentené.

Miután a Be. 354. § (5) bekezdése alapján a súlyosítási tilalom nem akadályozza a vagyoneklóbzás magasabb összegben történő megállapításának, az ítélet tábla a vagyoneklóbzást a Magyar Nemzeti Bank mai napon érvényes euró középárfolyamán (311,17 forint) számolva a különbözetre, azaz 101.967.-Ft-ra is elrendelte a Be. 74. § (1) bek. e) pontja alapján.

A törvényszék rendelkezése az eljárás során lefoglalt heroin tartalmú por elkobzásáról törvényes azzal, hogy annak a beazonosíthatósághoz szükséges vegyészszakértői száma 29200-801-22113/2014.

A kifejtettekből következik, hogy az ítélet tábla az enyhítés érdekében bejelentett fellebbezéseket alaposnak ítélte, ezért az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 372. § (1) bekezdése alapján a rendelkező részben írtak szerint megváltoztatta. Egyebekben pedig a Be. 371. § (1) bekezdése alapján

helybenhagyta azzal, hogy mivel az iratokból megállapíthatóan az euró nem csak bankjegy formájában került lefoglalásra és bevételezésre, ezért a Magyar Államkincstárnál Bü.91.638 letéti számon kezelt 69,60 euróval kapcsolatban a bankjegyre történő utalást mellőzte.

A kiszabott szabadságvesztésbe a Btk. 92. § (1) és (2) bekezdése alapján beszámította a vádlott által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt.

A fellebbezési eljárás során a kirendelt védő, valamint a tolmács- és fordítói díjakkal felmerült 108.068.-Ft bünygyi költség vonatkozásában megállapította, hogy azt - a kirendelt védő díja esetében az eredményes fellebbezésre is tekintettel - a Be. 381. § (2) bekezdése és a Be. 339. § (1) bekezdése alapján az állam viseli.

Az ítélet elleni fellebbezési jog kizárása a Be. 386. §-án alapul.

Szeged, 2016. március 17. napján

Dr. Mezőlaki Erik s.k.
a tanács elnöke

. Halász Edina s.k.
a tanács tagja, előadó

. Nagy Erzsébet s.k.
a tanács tagja

A Szegedi Ítéltábla Bf.II.535/2015/27. számú ítélete és a Szegedi Törvényszék 4.B.429/2015/16. számú ítélete a jelen ítéletbe foglalt változtatásokkal a mai napon jogerős és végrehajtható.

Szeged, 2016. március 17. napján

Dr. Mezőlaki Erik s.k.
a tanács elnöke